

Hei og velkommen skal det være til podcasten Ta Kommandon.
Jeg heter Erik Geiraker og mange av dere kjenner meg kanskje som Femrikken fra Kompanilevresen i TV2.
I hele yrkeskarrieren min så har jeg jobbet med mennesker og det å få mennesker til å fungere bra. Enten jeg er en og en eller som gruppe.
Og det er ungdom og voksne som sliter og har vanskeligere til.
Og så i forsvaret så har jeg jobbet med soldater og ledere.
Det som er felles er at de tenker gjennom å få en struktur for å få overskudd til det de vil gjøre i hverdagen kvinnen.
Noen mangler mot til å være tydelig, andre strebelitt med å finne forutsigbarhet og rutiner i en hektisk hverdag.
Og noen sliter med å slippe kontrollen.
I denne podcasten inviterer jeg kjente mennesker som kan kjenne seg inn i noen av disse problemseglingene.
Og i gjen i dag er den kjent og kjære i radio- og TV-programmet den, Ronny Brede Åse.
Ronny er ikke redd for å bygge på seg selv.
Og i hans nye TV-program, Et Hartliv med Ronny, så viser han fram et rotet og ganske kotisk hem.
Og så innrømmer han at han ofte har usunne vaner.
Jeg er veldig energiere på hva de vaner er og hva de gjør menn, og i hvilken grad det er mulig å endre på de,
sånn at han kan få et enklere liv.
Velkommen hit, Ronny.
Tusen takk.
Du har allerede brukt ordet lykkelig, bare som vite vi møttes, og det må vi forklare litt.
Du har det bra?
Jeg har det kjempebra.
Jeg har vært gjennom en, eller laget TV-seriet, og den er ute.
Den har gått, vi har til og med blitt gulder ut i nominert form.
Så jeg er litt sånn...
Då tenker jeg sånn, du er fornøyd.
Så nå skal vi ferdig, så skal jeg imitere hele gjengen på Bolognes.
Nå siste program går på TV på Kjermen.
Og så skal jeg bare nyte at det blir en roligere framover.
Hver er litt bedre...
Ikke bedre pappa, for jeg tror jeg er bra pappa uansett, men litt sånn...
Du vet, vi skal inn mot sommer.
Jeg skal være litt sånn...
Jeg kan lage middag, duldstress, og den er ferdig før det hente.
Altså sånn...
Balansert tidsbruk.
Ja.
For det har vært litt hektisk for deg nå fram mot våren, altså i våre og fram mot sommeren.
Ja, det har vært...
Både jeg og min mikone har jobbet med hver vårt TV-produksjon.

Og kjent på at vi...
Og litt andre ting ellers.
Og plutselig så blir dagene spist opp.
Kalenderen blir full.
Så då bare det å kunne...
Nå bare kjenne på at vi kan puste litt mer.
Ja, det er fortsatt fersk som foreldre.
Ja, altså hvor lenge man fersk, to og et halvt år?
Jeg fersk da?
Da er man fersk.
Ja, jeg tror fersk da.
Da er jeg meg et fortsatt fersk.
Men jeg over...
Jeg er over den biten, der jeg føler at jeg ikke visste noe som helst.
Og alt var livret for alt.
Den er jeg ferdig med.
Nå er det litt mer sånn...
Ja, jeg har surret av gård, så prøver jeg bare å få det til beste mulig.
Men i starten var det sånn...
Å, skjøt, jeg vet det er feil, jeg vet det er feil.
Hvordan løser vi det her?
Og hvordan skal jeg oppføre med rundt barnet, sånn at barnet ikke...
Sånn at barnet har det bra.
Altså litt sånn...
Du vet, litt kaos rundt det.
Men nå føler jeg liksom...
Det er bedre.
Og så drever vi bare å føle oss frem på nye faser.
Men det er jo å lære til ikke sant at alt er en fase.
For det er sånn som jeg slår ut i rommet nå.
Hvis jeg synes, mitt barn er litt grinn etter.
Ja, men da er det videre.
Da er vi i en sånn fase.
Greit? Så er jeg bra.
Ja, og det er morsom å snakke med folk som er tidlig i fasene.
Og så vet man ikke...
Jeg har jo hatt tennoringer.
Og det er en fase som man ikke gleder seg til.
For det er jo å være foreldre i tennoringsperioden.
Det har man ikke opprød før man har vært forelde der.
Og så er det ikke helt liksom å være tennoring selv.
Nei, nei, det tror jeg på.
Jeg la merke til.
Jeg kan jo lide til et lite tipsallere.

Jeg la merke til når tennoringen hjemme mista kronologi og rasjonale samtidig.
Ja.
Da kan du prøve å få før en samtale med folk.
Det er interessant.
Ja, for då er det bare...
Jeg har ikke hatt for då.
Jeg er det bæres fullstendig.
Nei, men det er ikke rett om...
At jeg tenker sånn, jeg må bare bruke tid av frem til det, tenker jeg.
Og bygge mest mulig trygghet og glede.
Og så må jeg bare sørge for...
Jeg kjenner det.
Det er det som man kan gjøre før tennor.
At man bare sørger for at når alt kjærer seg på det sosiale planen, så at du kommer heim.
At det er mot oss å vende seg.
Så er det sikkert en naiift og helt idiotisk.
Men det går for å prøve på det.
Jeg tror du er inne på et gott spor.
Det som lager skapegoreversjoner i fred, så tår de litt krig også.
Det gjør det også.
Den er fin.
Den er fin.
Men har du kjent på samvittighet når du har jobbet så mye og har små barn?
Ja.
Ja da.
Og derfor har jeg jo for første gang i livet mitt klart å si, nei.
Oi.
Fordi...
Fordi jeg kjente når det er en hektisomt periode med filming og ute på opptak om trendkværet dag og sånn.
Og man ser at det tar nesten hele kalenderen.
Da tenker jeg at da var jeg så flink og sånn.
Ok, men da må jeg få til seg nei til alle sånn ting som er hyggelig.
Men som må være utsett av alt som er hyggelig.
Til en annen gang på en måte.
Så i den perioden hadde jeg jo aldri sagt sånn at jeg hadde kommet på besøk til deg for eksempel.
Men nå passer det, nå passer det.
Og da kan jeg komme, og det er sikkert kjempehyggelig.
Men det er litt etterlande med at man er måttelig som blir det så flink.
Jeg synes alt er så vanskelig å si nei til noe som helst.
Og så det er jo egentlig rart at jeg ikke har flere verb.
Men det er kjempe-rart.
Men så er jeg litt sånn der...
Men i vinter ble jeg sånn at jeg må passe på...

Jeg må være knaller og si til deg der og gå til meg at vi kan filme når det er barnehage.
Men ikke utenom.
Og så må alt annet bare sette oss på pause.
Og det fikk jeg til.
Og det var jo for å vite at når klocka blir fire så er jeg på heimebane.
Pappa og kunde.
Hvordan hadde alternativet sett ut?
Det er ikke klart å si nei.
Men da hadde jo...
Nei, men det hadde jo ikke gått opp.
Fordi da hadde det jo blitt at enten jeg eller...
Hvis det jeg bare dure på med alt...
Og så at jeg hadde alt, så hadde jeg jo bare...
Da hadde jeg jo...
Da hadde jeg jo misbrukt tilitten til alle barnevakta.
Man kan spøne når det virkelig gjelder.
Og så hadde jeg 20 måtte å si nei til ting.
Fordi jeg sa jeg hadde ting.
Så det er litt sånn der...
Vi skal jo få livet å gå opp, at vi er begge to.
Så det er bare et eller annet med.
Men det er gøy fordi før har du bare vært oss to.
Og då er det bare å gønde på.
Og jobbe så lenge man orker, synes du er gøy.
Men nå er det fått litt sånn der...
Det er veldig rart å komme inn i en ny fas av livet der.
Man må tenke sånn...
Ja, men i tillegg så er jeg også en familiemann.
Jeg er far.
Og det barne kan ikke lage middag å legge seg alle ene.
Nei.
Så du må steppe opp og lære.
Så går det å dra det så langt å si at barne ditt allerede har lært det nå?
Ja, absolutt.
Ja, masse.
Ja.
Ja, ja, ja.
Men det å få barn, det å ha en 2- og 1- åring har lært med at man må prioritere livet.
Og så lærer man jo veldig fort.
Og det er jo liksom en vondlæret om at hvis du...
Fordi man er ferdig å gjennom å ikke være der hvor fort man går å glippe ting.
Puff!
Nå er det for andre hele visene seg på.
Jeg vet ikke hvordan skjedde det.

Så det er litt sånn...

Og så har jeg lært meg mer om saven.

Det å være på reise, at du vil heim igjen med en gang.

Næsten.

Som trenger til å bare sitte på flyttåget og gare målet og tenke sånn,

Æj, jeg er egentlig bare heim igjen.

Så det er litt sånn...

Jeg vet ikke, det er bare...

Det har lært meg litt om...

Jeg tror det har lært meg veldig mye om perspektiv.

Og det å kjenne ordentlig etter det er jo litt sånn...

Jeg er jo veldig glad i meg i følelsen, vet du?

Men å kjenne ordentlig sånn...

Men vil jeg det her?

Har jeg lyst?

Og hvis vi svarer ikke middelbart i oss, så tenker jeg,

så skal jeg få litt gjøre det.

Kanskje er det en som burde kjempe måte å tenke på?

Nei, jeg tror det er greit å ha magefølsen med.

Vi har blitt utrolig opptatt at alle skal rationalisere,

så vi skal analysere og vurderere og alt foregå opp i hovedet.

Men kroppen består jo så mye mer enn bare hjernen.

Så når vi får lov til å delta med flere organer i denne ordet,

så tror jeg det er lurt det.

Men det lærte jo faktisk av Jan-Ole Hesselberg som psykolog.

Han sa at magefølsen, den skulle jeg stole på,

fordi magefølsen er den underbeviste refleksen basert på alt du har opplevd før i livet.

Hvilke av de tingene har du opplevd?

Ønsker du å føre videre til barnet?

Å, det tror jeg.

Jeg tror det er at det lønner seg å være positivt instilt.

At det er så lett å havne ned, det er gruppe av dårlig tanka og negativ tanka,

og så begynner det å bare lage en onsirkel av dritt.

Og at jeg tror man alltid er bedre tjent med å være litt sånn løsingsorienteret og positivt instilt.

For det er jo for noe av det som gitt meg mest gode erfaringer i livet,

både jobb og privat.

Ja, men faen, det er ordene vi. Det går bra.

Eller de tar løse opp etternavis, men la seg til å så prate om det.

Og det er kanskje det er en ting som jeg har lært etter hvert.

For det er egentlig en bint å jobbe, det er en utrolig konfliktsky type.

Som er veldig rød for alt som handler om konfrontasjoner, og egentlig å være ueinige.

Men det har gått over, eller?

Ja, men jo, jeg har blitt flinkare på det.

Både fordi jeg har lært at det å diskutere fag betyr ikke at noen surer på deg, eller at det er en

døddlig stemning.

Det betyr bare at man bryr sig om fag.

Og da kan jeg jo til at meg og meg er, uten at folk tenker at jeg er sur eller irritert.

At det går om å prate fag ordentlig og tydelig.

Og at man blir bedre med å få tilbake meldinger og høre på hva folk har å si.

Det er den gode gamle greien med at hvis man er sammen og prøver å jobbe seg bedre, så blir man bedre.

Så jeg tror det som jeg har lært, at det er ikke så farlig å mene litt.

Og det er ikke farlig å være ueinige heller.

Det er ofte bare å styrke.

Og så må man dra sammen, og så må man prøve å løse ting.

Og ikke gnure på ting.

I minut dårlig stund har jeg vært så god på å gnure.

Jeg synes det er spennende å se på livet i et filosofisk perspektiv.

Og jeg finner overføringer fra naturfag, hvor vi har friksjon.

Da får vi å varme.

Og prøve en friksjonfrirelasjon.

Det er noe kallere.

Så vi trenger litt friksjon.

Ja, men det er ikke litt sånn.

Jeg tror at det er en grei med at...

Ja, fordi hvis man ikke inn i mellom har litt friksjon, så er vi fort likt gildig.

Jeg tror jeg er rett i det.

Det blir kalt. Det er jo ikke bra.

Nei, så bør du ikke bli for friksjonsfullt heller.

Nei.

Fordi man å rykke og ikke driv og krangler å styre.

Jeg tenker det er forskjell på fullfyr og litt lung.

Ja, ja, ja, ja.

Så litt lung kan det være med å være fullfyr.

Og der har vi lært og i løpet av min arbeidskarriere, at det er ikke farlig å være veinig.

Fordi det betyr ikke at man liker hverandre mindre.

Vi ble evoluert en gang jeg jobber i Petter i morgenen.

Jeg og Silje Markus ble evoluert av en fyr som sa...

Jo, det er fint prøv å lage, men det må ikke alltid være så jævlig einig.

Fordi jeg er så kjedelig å høre på at dere alltid har loppet å være einig.

Ja, sant.

Og så ble jeg sånn, herregud, det er sant.

Ja, og det er oppnærlig som en ny verden også av en så forståelse av at det er helt fint og helt nydelig å være litt verdenig.

Så lenge man, og det er det som er...

Det skal jeg videre, at så lenge man har en grunn i respekt for hverandre, så tolererer alle mye mer.

Ja, da tåler vi det.

Ja, ja, ja.

For hvis høflighet har jo ofte vært brukt som skjold for de som er konfliktsky, at man byr på noe som er høflig i stedet for at det er ærlig, og da begynner å bli skummelt fordi at man bytter bort det som var ærlig, og så er man høflig i stedet for.

Ja, så er det.

Har du vært der?

Ja.

Det har du vært?

Ja, men det tror jeg.

Ja.

Jeg har ikke vært så uærlig,

men jeg har vært kanskje...

Men jeg er opptatt av å være høflig, og jeg synes det er ikke hoslig å være høflig.

Ja.

Og veldig hyggelig, og jeg vil jo at alle skal...

Jeg tror ikke at jeg har et veldig stort bo for at alle skal ha det bra.

Ja.

Og vi skal atrifst at...

Altså, som i denne situasjonen, at du skal synes det er hyggelig å ha meg her,

at det bidrar blir svaret du drømmer med, at det bidrar med i podcasten din,

og at det er en hyggelig sianse, eller sånn.

Jeg er nok litt opptatt av det.

Ja.

Men det kan kanskje bli flinkere på,

at det ikke går på bekostning av min ærlighet hvis ikke jeg mener.

Ja.

Hvis du...

Jeg prøver i hva jeg faller på det, at...

At det er litt sånn...

Men jeg tror nok at jeg forstår ikke at jeg kan strekke meg langt i høflighetens navn.

Men jeg tror ikke...

Men jeg blir... Jeg blir ikke... Jeg blir ikke ærlighet, jeg blir ikke.

Nei.

Men kan du strekke deg så langt at du nesten mister deg selv?

Og setter deg selv til Sige?

Nei, altså... Nei, for...

Men jeg vet ikke... Nei, ikke som jeg har opplevd.

Nei.

Og så har jeg ikke det. Jeg vet ikke om jeg...

Jeg er ikke så sterk. Jeg bryr meg ikke så harte om det der.

Men jeg vet ikke hva det betyr å sette seg selv til Sige.

Jeg skjønner det litt, men at jeg...

At jeg har ingen sånne vold som erfaring med det å sette.

Altså, inn i mellomtiden, jeg helt topp på at jeg setter meg selv til Sige.

Ja, ja.

Og så er jeg sånn... Nå er det noen andre å kjøre på og gønne på.

Ja.

Jeg kan være litt baker og bli med på.

Eller litt sånn... Jeg blir litt sånn...

Hvis det her er viktig for deg, kjøre på.

Ja.

Og så kan jeg heller gjøre det som er viktig for meg en annen dag.

Jeg er litt sånn...

Jeg tror ikke jeg er så innmærke sånn...

Eller jeg legger ikke så mye som en stolte i at vi skal gjøre det på min måte.

Og skjønner du ikke hva jeg mener?

Det må ikke stå ditt av nederst på nederflorket.

Nei, ikke noe vendevis.

Nei.

Det går helt fint å se sånn.

Ja, men kjør på.

Også gjør vi noe annen annen dag.

Men jeg er litt sånn...

Eller bare...

Eller her klur jeg, jeg tror jeg har ikke noe behov.

For å mene sterkte vi sikkert ikke mener sterkte.

Nei.

Så for eksempel i en situasjon med meg og mikroner, for eksempel.

Samt bli en god eksempel her.

Samt bli ja.

Hvis hod vil nok er veldig sterkte.

Og jeg er helt utrolig lik i øl det.

Så ser jeg ikke så grunn da at vi ikke skal gjøre det på hennes måte.

Nei, sant.

Så det er litt sånn...

Sånn da gjør jeg den.

Eller hvis jeg la seg at hod vil nok er veldig sterkte.

Og jeg har et snev at jeg kan tenke på andre måten.

Men jeg har et snev og ho mener veldig sterkte.

Så det er også sånn...

Ja, ja, men...

Då kan jo...

Då prøver vi det.

Og så ser vi hvor det bærer.

Ja, sant.

Så jeg er litt sånn...

Men jeg tror ikke det.

Det betyr at jeg setter meg selv til å si.

For å se høyre så vold og somt ut.

Men at jeg...

Jeg har ikke noe sånn veldig sterkte som markeringsbehov kanskje.

Jeg tror nok at mange kan oppleve deg som en romsli og snill fyr.

Det håper å tru deg.

Ja.

Ja.

Og hvis jeg kan si det nå uten at vi har kjent for andre særlig lenge.

Så det betyr at det er et uttrykk.

Et indtrykk som finnes der ute.

Er det noen ting som du ønsker at data er det ikke for av deg?

Rotetet.

Rotetet?

Ja.

Jeg mener at jeg og mikonen utfyller hverandre på så mange måter.

Vi er litt annet...

Ho er litt annet som meg på noen områder.

Det er litt annet som ho.

Ja.

For at vi lager sånn bretspekte av.

Det kan arvast så mye kjør alt fra oss.

Men en ting som vi har fallet, som er litt irriterende, er at begge to er ganske rotet.

Og så er vi litt som forskjellige i rotet.

Ja.

Så det blir bare meg i rot.

Ja, ja, ja.

Jeg ønsker jeg var en ridder typisk ønsker jeg.

Jeg drømmer sånn om å ha mer system.

Ja.

Hvorfor det?

Fordi jeg er en fyr som...

Det er litt sånn...

Det er veldig rart med meg fordi...

Da jeg bodde alene, så var jeg også en rotetet fyr.

En rotetet heime.

Men jeg visste hvor alt låg.

Ja.

Ja, ja, ja.

At det var sånn...

Jeg vet mange sånne.

Ja, ja, ja.

Men jeg vet jo...

Jeg vet jo at den skjult jeg trenger ligger den klæseugen.

Det som jeg bare har lagt fram er der.

Fordi det er brukt en gang, men det skal ikke vaskes enda.

Så det ligger der en høygen.

Ja.

Så jeg vet at den ligger der.

Og så vet jeg at den boksen skal det vaske.

Så den ligger der.

Ja.

Og så har jeg det så frukomt.

Og jeg vet at i den rotetet skal få på kjøkkenet som er helt fullstendig kaosig.

Og så har jeg velt den kopper.

Den rotetet skal få på kjøkkenet som er helt fullstendig kaosig.

Så vet jeg at der ligger det...

Der ligger det leiter.

Og så ligger...

Der ligger en vinaoptrekke enn ligger der.

Den skal få ligge også sånn og sånn og sånn.

Så vet du som alt som ligger der.

Ja.

Selv om det er totalt kaos.

Men det som er gøy når jeg har blitt sambuer er jo at...

Da er vi to stykker som er litt sånn i rotetet.

Så da aner jeg ikke hvor du er åkke.

Nei.

Og så tenker jeg egentlig inn i meg at det er bare sånn...

Jeg har bare lyst til å få litt mer system.

Ja, forlurende, du har jo ikke vært i militæret.

Nei, nei, nei, nei, nei.

Nei.

Jeg ble klart tjeneste dyktig, vet du.

Jeg så fordårlig.

Ja, du så fordårlig.

Ja.

Ja, da?

Ja, det lurere jo ordentlig på.

Ja.

Jeg også var veldig gøy fordi jeg hadde ikke lyst til å være i militæret.

Men når jeg ble...

Når jeg på en måte ble i bedt og må ikke møte opp der, for fordi jeg såg dårlig, så ble jeg sånn...

Ah, fy fader.

Det er så dårlig å gjort det skikkelig dritt.

Jeg tenkte litt lyst like vel.

Ja.

Fordi det var litt sånn...

Jeg ble sånn...

Men er det at jeg kunne bidra med noe ikke selv om jeg ser dårlig?

Ja.

Men jeg tipper jeg får sånn følelse av at alle der jeg kjenne så var i militæret, og jeg hadde lært seg å bli litt ryddigere folk.

Ja.

Kan det stemme?

Ja, det kan faktisk stemme.

Og for å være veldig ærlig, så har jeg også blitt kontaktet når jeg jobber i forsvarer.

Så jeg har så blitt kontaktet av foreldre som har behov for å takke for den jobben

vi har gjort med barna døres.

Er det sant?

Ja, ja, ja.

Jo, men det er sikkert et eller andet der.

Fordi det må være vaska, ikke sant?

Og det må være ryddig.

Ja, det skal være rent og ryddig.

Ja, og så må alle klær ligge, liksom pent og brettet og ordentlig, sant?

Det er året med skule gangen, synes jeg.

Det er mange der føler jeg.

Der hadde jeg...

Jeg tror det kunne jeg blitt bedre på.

Hva tror du hadde skjedd med det hvis vi hadde regnet sammen?

Altid du bruker på å leite etter ting?

Kunne jeg få motert den komoden jeg har sett for meg at jeg skal bestille i et år.

Fordi jeg drømmer inn på midtatt døsrums, så drømmer jeg om.

Jeg drømmer litt større.

Vi har en liten komode.

Der er vi liksom allerede et...

Nå var tre måneder og tre måneder gammel, så var det liksom den komoden før.

Det er bongene allerede som ute må dytte for å få en skuffer.

Nå ser det som for meg litt sånn større komode.

Der er det ikke noe i større grad.

Det kan del inn litt harere fordeling i hva som type plaksen skal ligge i kor.

Ja.

Og den har jeg sett for meg hvordan skal stå, hvordan skal sjå ut.

Ja.

Og det har jeg visst hvor det ser ut i kanskje et år.

Ja.

Og snart skal jeg bestille den.

Du skal snart bestille den.

Ja, men det her er så innmarrig typisk meg, da.

Og jeg har sagt sånn, jeg kan fikse den komoden på det rombe.

Ja.

Ja, men da fikser du det.

Ja.

Og så minner jeg på et par ganger.

Nå skal du snart bestille den komoden.

Ja.

Skal vi se om vi finner noe på fin.

Ja, det kan vi gjøre.

Og så tar vi en tid.

Ja, men jeg vet det som kan jeg ha litt spør.

Ja, men da finner du ut av det.

Ja.

Og så nå avslutter en masse for å orke hva som er.

Så det er litt sånn...

Men det er så innmarrig typisk meg.

Ja.

Og jeg blir så lei av den delen av meg som er så...

Jeg er så tiltaks rike ellers.

Ja.

Men i eget hus så er jeg så tiltaks laus.

Hvorfor?

En av gudene vet, da.

Ja.

Hjelp meg.

Ja.

Det er at med far for å gjøre litt feire,

litt ikke helt vite hvordan jeg skal gjøre det,

så kan det kanskje være like at det bør da være.

Ja.

Og når du sier det, da hører jeg en undertoende av usikkerhet.

Ja, absolutt.

Ja.

Og den usikkerheten, den er fort gjort.

Og det tenker jeg gjelder for flere også.

Vi skiver den foran oss og utsetter helt det vi må.

For da har vi det å skylle på at jeg måtte forte meg.

Ja.

Så da blir det ikke så bra.

Ja.

Altså, vi lager et fundament hvor vi kan placere en unskyldning på, fordi i fall vi leverter dårlig på noe vis.

Ja, jeg vil alltid ha en unskyldning.

Ja.

En liten getaway.

Ja.

Så ikke du blir pinna ned til resultatet?

Ja, det er litt som avtidelsen.

Du er vondt og sier sånn, jeg gjorde så godt jeg kunne det.

Så det er vanskelig å si.

Fordi hvis det var ikke godt nok,

da er det bare ikke godt nok.

Hvis jeg skulle...

Vi ser fra at du kjøper på den kommunen nå,

og så kommer jeg hjem og så ser jeg hvordan det ble.

Og så sier jeg, ja vel, hvor det her er du klart det.

Ja.

Ja, det er det.

Og da hadde du svarer litt hvert sånn.

Det var det jeg fikk det, ja.

Ja.

Jeg så formet at det her skulle bli bra.

Ja.

Og det ble godt nok?

Ja, så då ble jeg sånn,

men hvis du synes at det ikke er godt nok da, så då...

Men det er ikke en som skal bruke den?

Nei, det er veldig godt poeng nå.

Men det er et veldig godt poeng faktisk.

Ja.

Jeg tror jeg er veldig...

Men det er litt som...

Det vet jeg at det sliter med, da.

Det sliter med en sånn,

at jeg ønsker å prestere best mulig.

Ja.

Redd for at det ikke skal være godt nok.

Ja.

Og litt for opptatt av hva andre synes.

Ja, og det der jeg tror,

det svarer litt mer vanen vi tørrer å innre med,

at vi er opptatt av andres vurdering.

Ja.

Og gjennom så er det datter de,

det er kona de,

og det er deg som kommer til å håndtere den kommoden der.

Så det er jo for dere at den skal være bra.

Ja, ja.

Ja, og når du ser det så er det helt logisk.

Ja.

Og så, men så er det et eller annet med sånn at...
At det blir litt sånn der...
Ok, ok.
Jeg og Tuva var sånn...
Nå drar vi sånn en sammenligning, da.
Ja.
Vi hadde vært i avstadsforhold i over fem år,
så da er det seks år, liksom.
Vi var sånn lei av det.
Og så endelig bare sånn...
Nå skal vi flytte sammen.
Og så sa...
Og så tenkte jeg, ok, vi leier ikke en plass
mens vi finner ut hvor vi skal...
Vi leier ikke en plass,
så så byer vi begge to i hvilken leilighet,
og vi må stelle deg,
og så må vi finne etterna sammen,
hvor vi kan stift og familie,
og bli en større ene etterpå et vis.
Ja.
Det var takk.
Men så sa...
Tuva sa sånn...
Nå må vi flytte...
Nå er det kanskje ikke å komme til Oslo,
og så skal vi endelig bli samboere,
og så skal vi bli middler tidlig.
Nei.
Så da gikk vi hen,
og kjøpte det vi tenkte av møbler,
når vi flytte i den leirileiligheten.
Og den leirileiligheten var tilfelligvis en ganske sånn stor,
firkant av box i et nybygg,
som var sånn uansjeldt utformet,
og helt sånn...
Altså...
Det var et stort...
Det var et stort stue.
Så da kjøpte vi stor bor og stor sofa,
og så fant vi oss til sutte et par år etterpå,
et bittelite hus,
som vi kjører plass til noen av de tingene.
Og da er det sånn...

Og så er det også etterna med,
at når du ser veldig fine ting på butikken,
så tar de meg hjem og så tenker du sånn,
nå har jeg kjøpt noe som gjør at jeg,
nå skal det se ut som sånn interiør ble hjem og sånn.
Og så plasserer du deg kule ting i stuer,
og så er det sånn...
Det ble jo ikke...
Båsikelig ting.
Nei, det er sånn...
Sånn nedre oppdager,
at det ikke kommer aldri til å ha den egenskapen,
at det ser ut.
Det kommer aldri til å se ut som et interiør ble hjem og sånn.
Men det må gå på et par smelle,
med at vi er to år etterpå,
måtte som sører rundt,
å begynne på nytt liksom,
å se etter nye ting,
fordi vi hadde bommet første gang.
Så blir jeg litt sånn der,
jeg tror jeg bare er litt sånn,
det er litt sånn møbelvegering i meg,
at jeg tenker sånn, ok, så tøper den komoden,
og så er den 10 centimeter for brei,
eller så ble det ikke det jeg hadde lyst til,
og så tenkte jeg at den var fin i butikken,
og så kom jeg hjem,
og så blir den ikke så fin hjemme.
Og så er jeg tenkt feil,
og så var det,
og så var skuffende litt mindre enn jeg sette for meg,
så det er jo ble like fylte,
som den får du,
og så skjønner du litt sånn,
at det er så mange sånn,
og alt det skal være kunne du ringe noe,
så kan du bare fikse det her for meg vær så snill.
Jeg forstår det ikke,
jeg drømmer om en ekspert.
Men det er jo selvoppholdende,
det resultatet som ute blir,
nemlig vi også la være å gjøre de feiler,
fordi den beste,

jeg tror at da jeg ikke på skolen,
så lært jeg meg å unngå gjøre feil.
Det er bare kjempeflink til,
for jeg fikk sånne her røde pen i margen,
det er feil,
og jeg fikk minuspoeng og så videre,
så i tillegg til at jeg lært det mye på skolen,
så lært jeg også å unngå gjøre feil.
Men å gjøre feil er jo motorveien til læring.
Ja, det er et veldig godt poeng det er.
Så det er å tål å gjøre feil.
Kjøp en komode,
er kjennet at den ble for dårlig til bruken,
bytte ut fotaken ny,
og da har du begynt å bygge erfaring.
Jeg får etter annet med det,
og det er i termen,
for jeg vet jo egentlig det du ser her,
men likevel så er det som om
det er sånn stor klump med vegering i meg,
når det kommer en sånn heimleg ting.
Jeg drømmer jo om å få et system,
og bare å rytne og bli liksom
dritgod på det,
og være så flink,
og sende det til fredagskleder,
jeg har ikke bruket lenger.
Har du låger der i mer enn et år?
Ja, da har alltid skapet mitt på dette,
og låger mer enn et år,
og så har jeg det som,
det er det som er så komisk med,
at jeg har et stappfullt ledskap,
og så har jeg,
der kljer jeg bruker,
og det går på rundt gang,
til og fra vaskemaskina,
og tørketrommelen,
og så går jeg bruk,
og så tilbake en i skurven,
og i tørketrommelen av vaskemaskin.
Og mens alt det der foregår,
og alle kljer er mine berger og lup,
så har jeg et stappfullt ledskap,

som jeg aldri benytter meg av.
Åh, det er sånn der,
jeg vet ikke,
og det er jo sånn,
megasånn irlandsproblem det her,
men det er sånn tidlig,
litt sånn etter denne med sånn,
til å være en fyr som er så litt opptatt av
klje,
så tar jeg veldig varp,
alt som er så klje.
Tenk hvis du kom til å savne noe av det du gav bort.
Ja, ja, ja, ja,
og det er veldig kjeldende,
tenk sånn,
å lup, hvor du blir av den.
Akkurat der er litt sånn,
der blir jeg litt så matt av meg selv da,
og min uduklighet på den fronten der,
det skulle ønske at jeg ble litt sånn
flink av litt til å take,
fantrammer for,
fant det som kanskje en fast rutina.
Ja.
Vi lagde og fattes til tv-serien min,
så prøvde jeg å tue hva ændre,
litt sånn dørlig vane med at vi,
eller jeg husker,
min kollega over i Libinelli,
vi sa sånn,
ja.
Reset dere ikke huset hver kveld?
Og så sa jeg,
kom meg inn og ble,
nei, at du rydda ordentlig,
så når du står opp dagen etterpå,
så står du opp på stedet,
det er en ny dag i et hus som er rydde.
Ja.
Og så sa jeg sånn,
jaaa,
men det er jo så mye de gør å se på tv.
Ja.
Men så prøvde vi i serien,

å ændre den vanen gjennom at vi gjorde det,
under overvakning av livet hver kveld,
og gjorde det i to veker.

Ja.

Og så putselig hadde det blitt fast.

Ja.

For nå vet vi at den ene legger bare,
den andre sørger for,
at kjøkkenbenken er helt strøkken,
spisebordet helt strøkken,
og stuer har det sånn,
hvis jeg er skikkelig sikker sånn som i går,
så får jeg unna alt der,
og så setter jeg til meg gangen,
det er å robotstevsuge den,
som tar sin runde,
for det,
så bare er det liksom,
og så har jeg skjegnet hele,
og så kommer,
utenpå er det litt en tur,
så kommer heiminn,
så er det sånn,
så utrolig fint det ser ut,
så lett det var.

Litt av podcast på øre i 20 minutter,
så har det gjort noe som gjør at huset er bra ut,
så den er forstått.

Så det som er gøy,
at den vanen har vi faktisk endret i
første etasjen.

Ja.

Men såg jeg her,
har vi celleren.

Ja, celleren.

Og celleren er et vepsebord og dritt.

Ikke av drittet,
men av kaos.

Det er en sånn her luring,
fordi at den celleren er reint,
faktisk,
så bo vi jo opp på celleren.

Ja.

Og hva er fundamentet da?

Det er celleren.

Og hvordan ser den ut?

Ja, den er,

det er Clé Seuga,

og skittende skurve som bogna,

og litt sånn der,

og så litt,

og veldig imprega,

og sånn,

vi setter den her inn til videre.

Ja.

Og akkurat noe litt,

jeg var på tur,

jeg var litt på Vendetut i Italien,

så nå ligger liksom den koffert,

når den sekken er med,

men ligger liksom utover golvet,

på denne rommet der.

Så nå skal jeg rydde opp etterpå.

Ja.

Og her blir jeg så mattare,

jeg blir så mattare.

Ja.

Så det stener energi.

Ja, ja, massvis.

Det gjør det.

Jeg går og irriterer meg.

Ja.

Og så går det,

det irriterer meg,

og så vet det at,

og det er veldig gøy for å så irriterer,

det er ting som,

der er tur,

det er litt sånn släppent på det,

for det er det som er gøy,

vi er litt ulike,

som jeg irriterer meg over.

Ja.

Og så synes ho,

at jeg er släppent på det,

ting som ho irriterer seg over,

ikke sant?

Ja.

Sånn, det er problemet,
at vi er liksom,
jeg vet ikke hvordan jeg skal forklare det,
men vi har liksom to forskjellige måter
av å være rute etterpå.

Ja.

Der er jeg litt sånn,
så bare går vi rundt,
og så surrer vi,
og så har jeg satt igjen den kofferten,
så tenker jeg sånn,
kunne jeg ikke bare,
tatt den kofferten,
og lagt det som skal vaske,
de skittene,
de sker hvem,
lagt det andre inn i skapet,
til neste gang.

Det hadde tatt meg,
fem minutter.

Men nå er vi,
det er fire dager,
så jeg var på tur.

Nå ligger den fortsatt på gulvet,
åpen.

Nå satser vi jo på å få til,
få til noe som helst,
for å få endring også,
i løpet av en liten,
liten episode der,
og nå skal jeg,
nå skal jeg høre noe som er lumpent,
jeg bare avvarer,
det er lumpent å gjøre det,
men jeg skal ta en sklitakling på deg.

Det er vennlig ment,
men hva er forberett?

Okej.

Hvordan blir det?

Å vite at barn hermer,
etter foreldrene sine.

Ja, jeg er stolt.

Ja.

For du kan ikke,

du kan ikke be hende å rydde,
hvis du ikke gjør det.
Ja, jeg er stolt.
Så ved å være denne greien,
så skapar jeg et rotemonster.
Roten generasjoner med rot.
Generasjonsrot.
Ja, det var sklitakling, det.
Ja, ja, ja,
denne trefferet,
jeg heter den.
Ja, ja.
At de vokser oppe,
og ser hvor rotet vi har det.
Ja, ja.
Og min på det,
som rommet hvem var det,
og skal oppe i sengen også,
så ser kor innen mari rotet,
vi har det.
Ja.
Ja.
Nå tenker de ned.
Ja, men jeg tenkte på her om dagen,
eller sånn,
når hun bare hiver fra seg ting overallt,
og så blir jeg sånn,
ikke idrøm og castig rundt.
Det er ikke sånn.
Ja.
Hun er my to talk.
Yes.
Og det er det vi voksne drømmer om,
da vi har oppnå denne kognitive kapasiteten,
og begynner å forklare,
hvordan ting bør være.
Ja.
Og så lager vi bilder ut fra det,
mens barn,
de driver jo apretter oss.
Ja.
De hører ikke på oss.
De gjør som oss.
Og derfor jeg ser at når vi er voksne,

så bør vi ha orden i eget rot,
før vi ber de om...
For det blir dobbelt moralst, da.
Ja.
Det blir to standarder.
Og jeg har også fått kjeft hjemme,
av mine barn.
Hvis jeg da ikke har rydda fra,
rydda fra bordet,
eller at jeg har spist for eksempel,
så be de må gjøre.
Da får jeg klar, børsje,
om at ha lo,
snakk for det selv,
fikse selv først.
Og jeg synes det er en rimelig krav.
Det er en rimelig standard.
At vi stilles til vegst,
fordi kravet vi ønsker,
at barna våre skal etterleve,
så må vi gå i oss selv også.
Og det dere gjorde da,
med å rydde og rese til huset hver kveld,
lenge nok,
uten å stille spørsmål,
bare gjøre det,
så vil erfaringa...
Etter hvert komme, for hvis vi skal ha svaret
på hva givinsen er i forkant,
så får vi ikke det.
Nei.
Fordi vi har ikke erfart givinsen enda.
Og da begynner vi å blande inn
med masse argumenter om at,
nei, det går sikkert bra,
lykke av hver og så videre.
Nei, bare gjøre det,
ikke tenk to uker med ryddinga,
så kommer erfaringa.
Og den er mer hvert enn forestyrninga ofte.
Men dit forhold til maten,
hvor rydde har du vært der?
Veldig rydde der også.
Ja, ja, ja, ja.

Ja, men det har vært sånn...
Og litt av problemet,
det er jo litt sånn,
at jeg tror litt som at
mange ganger har handlet om at
jeg tror litt som at
i stedet for å legge en bra plan,
så har jeg vært sånn små...
sånn som snakk av litt hele tiden.
Det var jo det jeg oppdagede
i den et fett livserien jeg lagde
for NRK.
At jeg kom ganske langt med
å prøve å forsynne med en gang til middag
og slutt å drive og små spise hele tiden.
Og heller då planlegge for et ordentlig måltid.
Og det er kanskje litt sånn...
Og det merker jeg jo,
det er jo jo jo studentia, liksom.
Då blir man jo sånn,
hvorfor skal jeg lage en ordentlig middag?
Det er jo bare meg her.
Hvis jeg hadde snakket med deg da du var student,
og vi snakket om mat,
da hadde jeg stillet et spørsmålet.
Når du noe fortellde at det var for oss
hvis det var kjappe toroløsninger,
det var kjappe...
Det var enkel mat.
Så hadde jeg stillet et spørsmålet.
Hva fortener du?
Hva fortener jeg?
Ja.
Og da hadde noe jeg...
På den tiden svaret...
Nei, det er vel det da?
Ja.
For du tenker at...
Du tenker at jeg må treat myself better på en måte.
Ja, ja, ja.
Nei, men det...
Nei, på den tiden hadde jeg fortent det.
Kjappe middag.
Blir fort ferdig med det.

Ette for ette...

Det er bare næring.

Ja, næring.

Men det kan godt smake.

Det kan godt være litt salt,

og smake litt godt,

og tomatsesidigg.

Og det greft en periode,

som må komme seg videre derifra.

Ja.

Og så drød akkurat den setningen der.

Den kan jo overføre til andre deler av livet også.

For eksempel hvor riktig skal vi ha det.

Så er et spørgsmålet.

Hva fortener jeg?

Ah, haha, haha, ja.

Og da kan jeg si...

Vi har en oppgjørt dit.

23 kan jeg si at jeg får tjena.

Og ha litt mer...

Jeg får tjena at...

Kjeller min klær,

og ser ut som som jeg har lyst til å ha det.

Ja, ja.

Når jeg kommer inn litt øy.

Ja.

Lite rydderer.

Ja.

Ja.

Ja, ja.

Ja, ja.

Ia.

Ja.

Ja.

Ja.

Ja.

Ja.

Ja, ja.

Ja.

Ja.

Ja.

Ja.

Ja.

Ja.

Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Greit.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Haha.
Ja, ja.
Ja.
ivals.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Hvordan du bruker erfaring av de, fra et mindre strukturert liv, oppmått det å prøve og rydde og se hva det gir.
Ok, da skal jeg ge det et enda, et lumpent triks.
Neste gang du ser datteret din i øya, så vet du at hun ser på deg, og hun blir som deg.
Ja, men den er ikke slumpet, da kommer hun her for å ta bli lykkelig.
Yes!
Rotet, men lykkelig.

Her skal det være rotet i huset, enn i hovedet på måten.
Ja, helt enig. Og så er det viktig, at jeg tror...
Det luter du meg ikke, kjønner du. Den har ikke lumpen, for det er det som er kanskje...
Men kanskje det er mitt problem da.
Det er jo litt å prata om i starten også, at det går alltid bra.
Det er jo det som er litt problemet mitt i forhold til det rotet.
Jeg skjønner det selv om at det handler litt om at det går jo bra.
For vi har jo bra, og jeg og meg kunne ha det bra forhold.
Vi har en nylig datter som et strålanevesen, og vi bør i et hus vi trivs.
Det er litt rangt, og det er litt rotet, men vi har det dritt bra.
Så det er litt sånne problemet.
Det er jo derfor jeg må finne ut av hvordan jeg skal knekke her med til,
at jeg har større respekt for rotet i kjellen.
Fordi det går jo bra, og nå ser noe jeg for først ut av at jeg ikke finner ut.
Dette er helt nydelig, Ronny.
Jeg ser at du har en del ting foran deg som du kan tygge på.
Og det morsom er at du reflekterer jo veldig bra over forskjellige aspekter ved...
Fordelen av hva du har rotet til, har du full kontroll på.
Og så er det jo interessant å se om du klarer å finne fordeler med det motsatt også,
og se om det er gevinst i å ha det rydde, og ha struktur, og så i matveien.
Jeg skal melde deg inn, når jeg har funnet motivation for den kjellen.
Det skal jeg.
Veldig bra.
Hver trygge på at jeg kommer til å følge opp som hvis det tar for lang tid, så ringer jeg deg.
Greit og vite, da.
Ronny, hjertelig tusen takk, og jeg håper at dere som lytter også har fått inspirasjon til å ta og takk.
Og som Ronny ble utfordret derpå nå, spørsmålet var for ten i ei.
Og det er det spørsmålet vi kan stille oss flere ganger.
Tusen takk, Ronny.
Takk for at vi kom.
Og tusen takk til dere som hører på, og lykke til.
Det er vår, og det er mye lettere å ta takk nå.
Lykke til.
Plan B.